

talte derefter noget om, at der skulde være nok af Forretningslokaler, men han nævnte kun Etagelokaler i den ydre By, ude paa Broerne, og jeg gad vidst, hvad det har at gøre med det, som jeg fremhævede i Gaar om Butikkerne rundt omkring, de Butikker og de Forretningslokaler, hvis enkelte Indehaver er afhængig af, at han kan drive sin Forretning i vedkommende Kvarter, vedkommende Bydel. Hvorledes det ærede Medlem af Forholdet med disse Etage-lokaler kan drage den Slutning, at der skulde være nok af Butikker omkring i Byen, det forstaar jeg ikke. Den Statistik, det ærede Medlem talte om, bestaar saa vidt mig bekendt i, at man har taget Antallet af Avertissementer og deraf sluttet, at der var saa og saa mange Lokaler ledige. Men et saadant Avertissement kan jo staa i det samme Blad den ene Gang efter den anden, og man ved slet ikke noget om, hvilket Resultat det har bragt. At bruge det og kalde det en Statistik og tro, at man derigennem faar en Forestilling om, hvorledes det stiller sig med Lokalerne, synes jeg, der skal en dristig Fantasi til. Men jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at ifølge en Statistik, som Nævne-
ne har optaget, er over Halvdelen af samtlige Opsigelser af Forretningslokaler, som i 1921 har foreligget for samtlige Forretningslokalenævn i København, af Ejeren begrundet med, at han selv ønskede Lokalet til sit eget Brug, og naar det er Tilfældet, kan man dog sige sig selv, at de Folk, der paa den Maade bliver fjernet, mister deres Erhverv, idet de mister deres Butikker eller Forretningslokaler.

Jeg skal derefter gaa over til den højtærede Indenrigsministers Udtalelser, for saa vidt som de var rettet til mig. Den højtærede Indenrigsminister fremhævede, at han saa denne Sag fra et sømfundmæssigt Synspunkt og ikke tog ensidigt Parti for nogen af Parterne. Jeg tvivler selvfølgelig ikke om, at den højtærede Ministers Bestræbelser gaar ud paa at finde det samfundsmæssige Syn paa Sagen, men jeg synes ærlig talt, at han har været meget uheldig i saa Henseende. Det forekommer mig, at han saa ensidigt som vel muligt stiller sig paa Grundejernes Standpunkt. Det, som han kalder for skridtvis og paa moderat Maade at afvikle Huslejeloven, foregaar paa en saadan Maade, at man gør Huslejeloven illusorisk, navnlig hvis den Bestemmelse, som saa at sige helt og fuldt gengiver Grundejerne Opsigelsesretten, bliver praktiseret. At sige, at dette er at gaa frem med smaa Skridt og paa moderat

Maade, forekommer i hvert Fald ikke mig at være i Overensstemmelse med almindelig Sprogbrug. I Forbindelse dermed vil jeg sige, at den højtærede Minister, da han havde Ordet, udtalte sig, som om Stykket „f“ egentlig ikke eksisterede, det var „g“, den højtærede Minister dvælede ved, idet han nævnte alt det, der krævedes, for at en Opsigelse skulde kunne sættes igennem. Jeg vil gerne i Forbindelse dermed sige, at hvad der staaar under „g“, tror jeg, der er ret almindelig Enighed om. Det er i nogen Grad en skærpet Form af den nugældende Lovs Bestemmelser, men jeg synes, denne Skærpelse er naturlig og maaske ogsaa til en vis Grad paakrævet. Jeg skal ikke rejse nogen Indvendinger imod den, men det er Opsigelsesbestemmelsen under „f“, det gælder om. Der kræves herefter ikke noget som helst andet af Ejeren, end at han skal kunne sige, og det skal kunne vises, at han ikke opnaar nogen økonomisk Vinding ved Opsigelsen i de første to Aar; andet behøver han ikke at godtgøre, og Nævnet skal da rette sig efter denne Opsigelse. Naar den højtærede Minister vil give det Udseende af, at der her egentlig ikke sker nogen videre Forandring i Forhold til Reglerne i den gældende Lov, vil jeg gerne spørge: Hvorfor har man da to Sæt af Opsigelsesregler? hvorfor har man „f“ og „g“? For saa vidt den højtærede Minister lægger Hovedvægten paa „g“, skulde det glæde mig, for saa vil det neppe falde ham svært at renoncere paa „f“, men hvis Opsigelsesreglerne efter „f“ fastholdes, er, som jeg før sagde, efter min Overbevisning Huslejeloven illusorisk. Jeg vil nødig komme ind paa Gentagelser og kan derfor væsentlig henvise til, hvad jeg sagde i Gaar, at Ejeren vil ved Hjælp af Opsigelsesbestemmelsen under „f“, kombinere med de saakaldte „frivillige Overenskomster“, kunne opnaa ikke alene gratis at faa udført alle Reparationer uden Undtagelse — der er jo ikke Tale om nye Anlæg eller Installationer eller lignende, men der tales om „Reparationer“, der er udover det normale —, men han vil ogsaa kunne faa den Lejeforhøjelse, som vedkommende Lejer paa nogen mulig Maade er i Stand til at betale. Som den højtærede Minister anførte, i Overensstemmelse ogsaa med, hvad jeg sagde i Gaar, er det jo de daarlige Ejere, der lovgives for, og jeg tvivler ikke om, at de daarlige Ejere er i Mindretal, men et lille Mindretal af Ejere vil ved Hjælp af denne Bestemmelse kunne terrorisere Byen gennem den Frygt, der paa Forhaand skabes, gennem den Trusel,